

Συνέντευξη Τύπου της Εκτελεστικής Γραμματείας του ΠΑΜΕ

ΔΕΘ 6 Σεπτέμβρη 2013

" Η επίθεση στο λαϊκό εισόδημα "

Με αγώνα και οργάνωση να απαντήσουμε στο σχεδιασμό των επιχειρηματικών ομίλων και της κυβέρνησης

Η επίθεση στο λαϊκό εισόδημα, στους μισθούς, στις εργασιακές σχέσεις **δεν έχει τελειωμό**. Η στρατηγική του μεγάλου κεφαλαίου και της ΕΕ που έχει ως στόχο την πλήρη απελευθέρωση της αγοράς εργασίας βρίσκεται σε εξέλιξη. **Θα υπάρξει νέα γενικευμένη επίθεση σε κάθε δικαίωμα των εργαζομένων**, σε όλη την κλίμακα. Στο στόχαστρο θα μπουν εκ νέου οι μισθοί, το ωράριο, οι απολύσεις, οι εργασιακές σχέσεις, οι συντάξεις και παροχές υγείας και πρόνοιας.

Θέλουν μισθούς των 200-300 ευρώ. Αυτός είναι ο στόχος τους. Να αμείβονται οι εργαζόμενοι με μισθούς πείνας. Σε αυτήν την κατεύθυνση βρίσκονται οι άθλιοι μισθοί των προγραμμάτων απασχόλησης, οι μισθοί των νέων εργατών στα προγράμματα μαθητείας. **Ανοίγουν το δρόμο για γενικευμένες μειώσεις σε όλους τους μισθούς, για ατομικές συμβάσεις**. Πρόσφατες είναι άλλωστε οι ξεκάθαρες αξιώσεις των μεγάλων επιχειρηματιών ομίλων για μισθούς των 300 ευρώ ως όρο για να επενδύσουν στη χώρα.

Οι απαιτήσεις αυτές πατούν πάνω σε συγκεκριμένο σχεδιασμό, στον καθολικό στόχο **της διάλυσης των εργασιακών σχέσεων και των συλλογικών συμβάσεων, της πλήρους απελευθέρωσης της αγοράς εργασίας**. Η αύξηση της εκμετάλλευσης μέσω της μείωσης της τιμής της εργατικής δύναμης είναι ο κεντρικός δρόμος του κεφαλαίου για την έξοδο από την κρίση.

Υπάρχει ενιαία στρατηγική! Οι δεσμεύσεις και τα προτεινόμενα νέα σχέδια της ΕΕ που αφορούν όλα τα κράτη-μέλη και όχι μόνο τα υπερχρεωμένα, αποδεικνύουν ότι η επίθεση το επόμενο διάστημα θα κλιμακωθεί. Η παραπέρα δραστική μείωση του λεγόμενου «μισθολογικού» και «μη μισθολογικού κόστους», αποτελεί την προϋπόθεση ώστε να βελτιωθεί η ανταγωνιστικότητα της ελληνικής καπιταλιστικής οικονομίας. Αυτή είναι η στρατηγική γραμμή των επιχειρηματικών ομίλων, των κυβερνήσεων, του ΔΝΤ, της ΕΕ. Είναι στρατηγική που είτε σε συνθήκες ανάπτυξης της οικονομίας είτε κρίσης παραμένει ίδια και अपαράλλαχτη.

Το ξεμονάχιασμα των εργαζομένων, το χτύπημα στις συλλογικές συμβάσεις και η **καθιέρωση των ατομικών συμβάσεων** είναι εργαλείο για να γκρεμίσουν ακόμα περισσότερο τους μισθούς, να σαρώσουν κάθε εργατικό δικαίωμα που έχει απομείνει.

Οι ατομικές συμβάσεις αν δεν αποκρουστούν θα επιφέρουν μεγάλα πλήγματα συνολικά στους εργαζομένους. Κάθε εργαζόμενος θα είναι εκτεθειμένος στις ορέξεις της εργοδοσίας που με αποκλειστικό κριτήριο τη μεγιστοποίηση της κερδοφορίας θα φοβίζει, θα εκβιάζει με μισθούς ξεροκόμματα, θα απολύει ελεύθερα, δε θα αποζημιώνει, θα τσακίζει επιδόματα και δικαιώματα.

Ατομική σύμβαση σημαίνει αναξιοπρεπείς και πίσω από τις ανάγκες, παροχές υγείας και ασφάλισης, σπρώξιμο στην ιδιωτική ασφάλιση και στην ιδιωτική υγεία για όσους μπορούν.

Η στρατηγική του κεφαλαίου δεν ξεχωρίζει κλάδους, δημόσιο ή ιδιωτικό τομέα. Σε κάθε φάση και χρονική περίοδο περνάει ή κρατάει μέτρα για τη συνέχεια ανάλογα με τη αντίσταση που συναντά ή τους ευρύτερους σχεδιασμούς που υπάρχουν. Τα μετρά στο Δημόσιο τομέα αυτήν την περίοδο βρίσκονται στην κατεύθυνση ελαστικοποίησης της εργασίας, χτυπήματος της μονιμότητας, των συλλογικών συμβάσεων και των μισθών, των ασφαλιστικών δικαιωμάτων.

Αυτή η στρατηγική καθορίζει και την απάντηση της εργατικής τάξης σήμερα και στο μέλλον. **Δεν υπάρχει περιθώριο για αναμονή!** Η επίθεση πρέπει να αναχαιτιστεί από

σήμερα, να υπάρξουν επιθετικοί αγώνες και αιτήματα σε κάθε κλάδο και τόπο δουλειάς. Οι εργαζόμενοι μαζί με όσους δεινοπαθούν από την πολιτική των μονοπωλίων πρέπει να αντιτάξουν το δικό τους σχεδιασμό απέναντι στη στρατηγική του κεφαλαίου έχοντας ως άξονα τις ανάγκες της εργατικής-λαϊκής οικογένειας για μόνιμη και σταθερή δουλειά με αξιοπρεπείς μισθούς, για δωρεάν υγεία, παιδεία και καθολική ασφάλιση.

Η επίθεση θα δυναμώσει

Για τους μισθούς

Στο νέο τσάκισμα στους μισθούς θα συμβάλει και η δημιουργία ενός μόνιμου μηχανισμού διαμόρφωσης κατώτατου μισθού, με βάση τον οποίο **το ύψος του μισθού θα εξαρτάται αποκλειστικά από το αν θα συμβάλλει αποφασιστικά στην κερδοφορία του κεφαλαίου**. Θα είναι το διαχρονικό εργαλείο μείωσης των μισθών και συνολικά της τιμής της εργατικής δύναμης, που θα κρατά στα χέρια της η εκάστοτε κυβέρνηση, μηχανισμός εκμετάλλευσης και εξαθλίωσης των εργαζομένων.

Μέχρι σήμερα η Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας που καθόριζε το ύψος του κατώτερου μισθού καθώς και άλλες (μισθολογικές και μη) παροχές στους εργαζόμενους και ήταν βάση υπολογισμού των κλαδικών συμβάσεων. ήταν προϊόν των συσχετισμών δύναμης, στο πλαίσιο της ανάπτυξης της ταξικής πάλης. Με την κατάργηση της αλλά και τον μηχανισμό διαμόρφωσης κατώτατου μισθού επιδιώκεται τα καπιταλιστικά κέρδη να είναι ο μοναδικός παράγοντας που θα καθορίζει τους μισθούς.

Ήδη ο **κατώτερος μισθός έχει μειωθεί** κατά 22% στους εργαζόμενους από 25 ετών και άνω και σε 32% στους εργαζόμενους ως 25 ετών, δηλαδή ο κατώτερος μισθός από 751 ευρώ μικτά, έπεσε στα 586 και 511 ευρώ μικτά ενώ καθαρά στα 490 και 425 ευρώ, μετά την αφαίρεση των εισφορών που αναλογούν στον εργαζόμενο. Αν σε αυτή τη μείωση συνυπολογιστούν οι απώλειες από τα προηγούμενα μέτρα, **η μείωση των ονομαστικών μισθών, σε σύγκριση με το 2009, ξεπερνά σήμερα το 45%!**

Βασικό επιχείρημα για το σφαγιασμό των μισθών είναι η υψηλή ανεργία. Το κεντρικό επιχείρημα τους είναι πως με χαμηλούς μισθούς, θα γίνουν περισσότερες επενδύσεις, οι οποίες, με τη σειρά τους, θα φέρουν θέσεις εργασίας και έτσι θα αντιμετωπιστεί η ανεργία. Είναι άποψη που τη στηρίζει η ΓΣΕΕ, την αποδέχονται εργατικές οργανώσεις που υπάρχει πλειοψηφία οι δυνάμεις της Αυτόνομης Παρέμβασης (ΣΥΡΙΖΑ) όπως πχ η Ομοσπονδία Ιδιωτικών Υπαλλήλων. Αποδέχονται τη βασική γραμμή του μεγάλου κεφαλαίου, αφήνουν τους εργαζόμενους εκτεθειμένους στους εκβιασμούς και στις απειλές της εργοδοσίας. Είναι γραμμή υποταγής καθώς η θέση της εργατικής οικογένειας επιδεινώνεται, γενικεύονται οι μισθοί πείνας μέσα σε συνθήκες κατακόρυφης ανεργίας.

Η προηγούμενη τετραετία θρυμματίζει το μύθο ότι η μείωση μισθών και η ισοπέδωση εργατικών δικαιωμάτων θα συμβάλει στη μείωση της ανεργίας. Οι θυσίες στους μισθούς συνοδεύτηκαν με εκρηκτική αύξηση της ανεργίας. Σε κάθε περίπτωση οι εργαζόμενοι και οι άνεργοι πρέπει από κοινού να προτάξουν την ικανοποίηση των αναγκών τους γυρίζοντας την πλάτη στο ψευτοδιλημμα «μισθός πείνας ή ανεργία».

Παράλληλα αναθερμαίνονται συζητήσεις για επιδόματα φτώχειας, για το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα που χτυπάνε από την πίσω πόρτα ακόμα και αυτό το άθλιο κατώτερο νομοθετημένο μεροκάματο.

Για την ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων

Η απελευθέρωση της αγοράς εργασίας **σημαίνει παραπέρα ελαστικοποίηση** των εργασιακών σχέσεων. Το χτύπημα στις συλλογικές συμβάσεις, η άρνηση εργοδοτικών οργανώσεων να υπογράψουν νέες συμβάσεις αξιοποιώντας τα όπλα που πήραν από τις νόμους της κυβέρνησης, οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια σε ατομικές συμβάσεις εργασίας, στη δουλειά της μίας μέρα, στη γενίκευση της εκ περιτροπής εργασίας. Τον Μάη του 2013 έληξε η πλειοψηφία των κλαδικών συλλογικών συμβάσεων. Αργά ή γρήγορα τα αρνητικά αποτελέσματα στους κλάδους και στους τόπους δουλειάς θα εμφανιστούν. Χιλιάδες εργαζόμενοι θα κληθούν να αντιμετωπίσουν εκβιασμούς και απειλές από την εργοδοσία, μειώσεις μισθών, χτύπημα σε παροχές και επιδόματα.

Ήδη τα πρώτα αποτελέσματα από τα προηγούμενα μέτρα έχουν ήδη αποτυπωθεί. Από τα επίσημα συγκεντρωτικά στοιχεία του ΣΕΠΕ για το 2012 καθώς και νέα στοιχεία που αφορούν το 2013 αποτυπώνουν τη δραματική χειροτέρευση της θέσης της εργατικής τάξης της χώρας μας. Η κατακόρυφη αύξηση της ανεργίας που αγγίζει το 1.5 εκατομμύριο ανέργους, το 35% ανασφάλιστης εργασίας, τα στοιχεία που αναφέρουν πως 1 στους 3 εργαζόμενους πληρώνεται με καθυστέρηση ενός έτους επιβεβαιώνουν τις άσχημες συνθήκες ζωής της εργατικής-λαϊκής οικογένειας.

Με τους νέους νόμους, αυξήθηκε παραπάνω ο βαθμός ευελιξίας που έχουν οι επιχειρήσεις για τον αριθμό των ωρών που απασχολούν τους εργαζόμενους ανά εβδομάδα, ώρα ή ετησίως, ενθαρρύνθηκαν οι ελαστικές μορφές απασχόλησης, δέχεται πλήγμα η Κυριακή αργία και το πενθήμερο. Επιπλέον, μειώθηκε ο ελάχιστος χρόνος αναπαύσεως από 12 σε 11 ώρες, καταργήθηκε η προϋπόθεση προεγκρίσεως από την Επιθεώρηση Εργασίας των υπερωριών. Πιο συγκεκριμένα κάθε χρόνο, μειώνονται οι συμβάσεις πλήρους απασχόλησης. Την περσινή χρονιά αποτελούσαν το 55% των νέων συμβάσεων, όταν το 2011 ήταν 59,7%, το 2010 το 66,9% και το 2009 το 79%. Αντίστοιχα, οι συμβάσεις εκ περιτροπής εργασίας με εργασία κάποιων ημερών, έχουν διπλασιαστεί και ακουμπούν πλέον το 10%.

Την ίδια στιγμή υπάρχουν αρνητικές αλλαγές σε σχέση με τις απολύσεις, τόσο στη μείωση του κόστους των απολύσεων όσο και στην αύξηση της ευελιξίας των επιχειρήσεων ώστε να μπορούν χωρίς εμπόδια να απολύουν. Για τις απολύσεις χωρίς προειδοποίηση, μειώθηκε η μέγιστη αποζημίωση από 24 σε 12 μηνιαίους μισθούς για άτομα με προϋπηρεσία 16ετών και άνω. Εκτός από τη μείωση του κόστους των απολύσεων, μειώθηκε ο χρόνος προειδοποίησεως και οι περιορισμοί για ομαδικές απολύσεις.

Έχουν ήδη στα σκαριά νέα μέτρα **για πλήρη απελευθέρωση** των απολύσεων, έχουν σε πρώτο πλάνο **νέο τσάκισμα στις αποζημιώσεις** ώστε να διευκολύνονται οι εργοδότες να απολύουν, χτυπώντας τη σταθερή και μόνιμη εργασία.

Κανένας μόνος του απέναντι στην όξυνση της επίθεσης

Το ΠΑΜΕ είχε προειδοποιήσει από νωρίς αλλά και κατά τη διάρκεια των μέτρων, πως αν δεν υψωθεί ένα ισχυρό, αγωνιστικό λαϊκό τείχος στους κλάδους και στους τόπους δουλειάς, η επίθεση δε θα έχει σταματημό. Η ανάπτυξη που αναφέρουν, δεν αφορά το λαό. Είναι ανάπτυξη του κεφαλαίου και των κερδών του, επομένως βάρβαρη, αντιλαϊκή, απάνθρωπη. Είναι ανάπτυξη που προϋποθέτει την εξαθλίωση και την ανέχεια της συντριπτικής πλειοψηφίας του λαού, τη δουλειά-σκλαβιά με μισθούς πείνας, τη δουλειά χωρίς δικαιώματα μέχρι τα βαθιά γεράματα.

Η επίθεση στους μισθούς και σε ότι δικαιώματα έχουν απομείνει θα συνεχιστεί αμείωτη. Τα στοιχεία επιβεβαιώνουν ότι δημιουργείται γοργά το πλαίσιο έντασης κερδοφορίας του κεφαλαίου προκειμένου να αντιμετωπίσει την κρίση και να κάνει επενδύσεις.

Απέναντι στην επίθεση κεφαλαίου και κυβέρνησης ο μόνος δρόμος είναι η οργάνωση της πάλης, η υπεράσπιση των συμβάσεων, η αντίσταση στην επέκταση της ελαστικότητας και στη μείωση των μισθών. Η ανακοπή αυτής της πορείας είναι σήμερα το πρώτο καθήκον συνδικάτων και εργαζομένων.

Το ΠΑΜΕ έχει ξεκάθαρα καλέσει τους εργαζόμενους να μην υποκύψουν. Να αγωνιστούν για Συλλογικές Συμβάσεις με δικαιώματα που θα ικανοποιούν τις ανάγκες τους, με αξιοπρεπείς μισθούς και δικαιώματα με βάση τις ανάγκες μας.

Το ΠΑΜΕ έχει ήδη καταθέσει ολοκληρωμένη πρόταση για την ΕΓΣΕΕ για το 2013 την οποία και επαναφέρει. **Απαιτεί επαναφορά του κατώτερου μισθού στα 751 ευρώ για όλους χωρίς διακρίσεις με βάση την ηλικία, ως έναρξη για συζήτηση** και διαπραγμάτευση για αυξήσεις, σε συνδυασμό με άλλα αιτήματα, όπως κατάργηση των φόρων και των χαρατσιών, αποκλειστικά δωρεάν Υγεία, Πρόνοια, Παιδεία κ.λπ.

Σε αυτήν την κατεύθυνση πρέπει να συντονιστούν δυνάμεις, σωματεία, ομοσπονδίες, εργατικά κέντρα ώστε η μάχη για τους μισθούς και τις συλλογικές συμβάσεις να γίνει υπόθεση όλων των εργαζόμενων προκειμένου να αναχαιτιστεί η επίθεση εργοδοσίας - κυβέρνησης.

Οι εργαζόμενοι απέναντι σε αυτήν την εξέλιξη έχουν μόνο μία απάντηση. Να οργανωθούν στα σωματεία τους, στους κλάδους, να οξύνουν την ταξική τους πάλη, με ταξικά προσανατολισμένο και οργανωμένο αγώνα, ανοίγοντας το δρόμο για ριζικές αλλαγές στο επίπεδο της οικονομίας και της κοινωνίας.

